

Sygn. akt I C 630/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2016r.

Sąd Rejonowy w Łowiczu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Anna Czerwińska

Protokolant sądowy: Anna Rolewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 września 2016r. w Ł.

sprawy z powództwa M. K. (1)

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 11.099,66zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki M. K. (1) kwotę 6.375 zł (sześć tysięcy trzysta siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami z tytułu opóźnienia od dnia 20 lutego 2014r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki M. K. (1) kwotę 476 (czteryście siedemdziesiąt sześć) złotych tytułem kosztów opieki wraz z ustawowymi odsetkami z tytułu opóźnienia od dnia 20 lutego 2014r. do dnia zapłaty,
3. umarza postępowanie co do kwoty 2.693,88 zł (dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt osiem groszy),
4. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki M. K. (1) odsetki ustawowe od kwoty 2701,88 zł (dwa tysiące siedemset jeden złotych osiemdziesiąt osiem groszy) za okres od dnia 4 lipca 2014r. do dnia 26 sierpnia 2014r. włącznie,
5. oddala powództwo w pozostałej części,
6. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki M. K. (1) kwotę 1.768,97 zł (tysiąc złotych siedemset sześćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 630/14

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym dnia 28 sierpnia 2014 roku, powódka M. K. (1)(panięskie nazwisko- O.) wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 7.875 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lutego 2014r. do dnia zapłaty, kwoty 1741,50zł tytułem refundacji kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 lipca 2014r. do dnia zapłaty, kwoty 1007,16zł tytułem kosztów dojazdów wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 lipca 2014r. do dnia zapłaty, kwoty 476zł skapitalizowanej renty z tytułu zwiększonych potrzeb

obejmujących koszty opieki wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lutego 2014r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w dniu 19 grudnia 2011 roku w miejscu pracy w firmie (...) Sp. z o.o. uległa wypadkowi, w wyniku którego doznała obrażeń ciała w postaci rany miażdżonej palca prawej stopy ze złamaniem paliczka paznokciowego. Podniosła także, że wypadek odbił się na jej zdrowiu psychicznym. Firma (...) Sp. z o.o., która ponosi odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie posiadała ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany ubezpieczyciel uznał co do zasady swoją odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie i wypłacił powódce zadośćuczynienie w kwocie 4.500 złotych oraz kwotę 784zł tytułem refundacji kosztów opieki. Kwoty te zostały uznane przez powódkę za nieadekwatne w stosunku do doznanego przez nią cierpienia oraz rozmiaru zaistniałej szkody i w związku z tym wniosła o wypłatę dalszych świadczeń.

(pozew- k. 2-11)

W piśmie procesowym złożonym dnia 15 września 2014r. (data nadania na pocztę), sprecyzowanym na rozprawie, powódka cofnęła powództwo co do kwoty 1741,50zł tytułem refundacji kosztów leczenia oraz co do kwoty 952,38zł tytułem kosztów dojazdów i podtrzymała żądanie pozwu w pozostałej części, w tym także w zakresie odsetek ustawowych od kwoty 2701,88zł za okres 4.07.2014r.- 27.08.2014r. W uzasadnieniu pisma powódka podniosła, że pozwany po dacie wytoczenia powództwa częściowo uznał powództwo i wypłacił powódce w dniu 26.08.2014r. kwotę 2.701,88zł , w tym tytułem zwrotu kosztów leczenia kwotę 1.749zł oraz tytułem zwrotu kosztów dojazdu kwotę 952,87zł, przy czym kwoty te wypłacone zostały po potrąceniu 25% przyznanej należności w kwocie łącznej 3.602,50zł w związku z przyjęciem przyczynienia się powódki do wypadku w 25%.

(pismo procesowe- k. 128, protokół rozprawy- 183v)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, w tym również w zakresie cofniętego powództwa. Podniósł, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany uznając zasadę swojej odpowiedzialności, wypłacił powódce zadośćuczynienie w kwocie 4.500zł, koszty opieki w kwocie 784zł, koszty leczenia powódki w kwocie 2.332zł, koszty dojazdu powódki do placówek medycznych w kwocie 1270,50zł. Zdaniem pozwanego wypłacone kwoty wyczerpują roszczenia powódki przy przyjęciu przyczynienia się powódki do wypadku w 25%.

(odpowiedź na pozew- k. 142-146)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 2011 roku w doszło do wypadku w miejscu pracy powódki w firmie (...) Sp. z o.o., w wyniku którego powódka doznała obrażeń ciała w postaci rany miażdżonej palca prawej stopy ze złamaniem paliczka paznokciowego. Operator wózka widłowego najechał na stopę powódki podczas manewru skręcania. Powódka w chwili wypadku nie miała obuwia ochronnego, które powinna była założyć. Bezpośrednio po zdarzeniu powódka została przewieziona karetką do szpitala w G.. Po wykonaniu badań, w tym zdjęcia RTG, stwierdzono ranę ciętą ze złamaniem paliczka obwodowego I palca prawej stopy. Ranę opracowano chirurgicznie i zszyto. Zalecono odciążanie stopy, opatrunki ambulatoryjne i antybiotyki- augmentin. Nie stosowano unieruchomienia gipsowego. Powódka kontynuowała leczenie w prywatnym gabinecie chirurgicznym w Ł.. W dniu 23.12.2011r. chirurg naciął płytkę paznokciową i usunął wysięk, a 30.12.2011r. zdjął szwy. W dniu 13.01.2012r. po ustąpieniu obrzęku stwierdzono „cechy znacznego niedokrwienia palca” i wdrożono iniekcje clexane 40 mg i polfilin. W dniu 20.03.2012r. stwierdzono powrót prawidłowego ukrwienia palca, ale nadal utrzymywały się znacznego stopnia zaburzenia czucia powierzchniowego. Przez pięć miesięcy po zdarzeniu powódka poruszała się przy pomocy kul odciążając chorą stopę. Potem otrzymała skierowanie na rehabilitację, która odbywała się w placówce w Ł. i trwała 10 dni. Były wykonywane 3 zabiegi dziennie. Do 19.04.2012r. powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim. Stopa coraz bardziej puchła i bolała. Przez pół roku po wypadku powódka przyjmowała leki przeciwbólowe, ale odstawiła je gdyż nie przynosiły oczekiwanej ulgi a

podrażniały żołądek. Z uwagi na nasilające się dolegliwości bólowe stopy powódka ponownie udała się do chirurga, który zlecił RTG porównawcze obu stóp. Wykonano je w dniu 10.10.2013r i stwierdzono „poprzeczne płaskostopie, paluchy w ustawieniu nieco koślawym, zwłaszcza lewy, palce II-V obu stóp w ustawieniu zgięciowym”. W dniu 23.11.2013r. wykonano badanie USG D. układu żylnego i tętniczego prawej stopy i nie stwierdzono odchyłeń od normy. W dniu 27.11.2013r. wykonano badanie (...) prawej stopy i stwierdzono zapalenie stawu pomiędzy kością klinowatą przysiódkową i podstawą I kości śródstopia, z cechami znacznego ścieńczenia lub zaniku chrząstek, nasilony obrzęk kości rozległy obrzęk tkanek wokół stawu, zwiększona ilość płynu stawowego. W dniu 5.12.2013r. powódka udała się do chirurga ortopedy, który na podstawie dostarczonego badania (...) stawu stwierdził rozległe zmiany zwyrodnieniowe stawu klinowato- śródstopnego I, a po dostarczeniu przez powódkę wyników dodatkowych badań w dniu 12.12.2013r. skierował powódkę do szpitala w celu wykonania artrodezy stawu klinowato- śródstopnego. W dniach 31. (...) -4.01.2014r. powódka przebywała w Klinice (...) w O., gdzie w dniu 2.01.2014r. przeszła zabieg operacyjny- artrodezę(chirurgiczne usztywnienie) I stawu klinowato- śródstopnego prawej stopy ze stabilizacją trzema śrubami. Po zabiegu zalecano chodzenie przy pomocy kul łokciowych z zakazem obciążania stopy, iniekcje podskórne leku przeciwzkrzepowego przez 40 dni oraz przyjmowanie leków przeciwbólowych. Przez 6 tygodni powódka miała założony gips, a po jego zdjęciu ponownie przeszła rehabilitację, po której odczuła poprawę. Po pewnym czasie bóle nasiliły się ponownie i lekarz stwierdził konieczność usunięcia śrub ze stopy, co nastąpiło 6 lutego 2015r. Po artrodezie na stopie powódki pozostała blizna tkliwa uciskowo. Powódka nadal odczuwa bóle stopy, zwłaszcza po dłuższym wysiłku, ma niewielki zanik mięśni prawej goleni i odczuwa pogorszenie sprawności. Powódka doznała 5% stałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie narządów ruchu. Zakres cierpień fizycznych powódki w związku z obrażeniami doznanymi na skutek wypadku był znaczny w okresie 5 miesięcy, ze względu na doznawany ból, zabieg operacyjny, konieczność pozostawiania w ciężkim i niewygodnym unieruchomieniu w opatrunku gipsowym przez 6 tygodni, chodzeniem przy pomocy kul, zabiegami i ćwiczeniami usprawniającymi, co wymagało systematycznego przyjmowania leków przeciwbólowych. W późniejszym okresie ból był słabszy i leki przeciwbólowe powódka przyjmowała już rzadziej. U powódki nie zachodzi już konieczność dalszego leczenia usprawniającego w zakresie narządów ruchu. Powódka może odzyskać poczucie pełnej sprawności pomimo doznanych urazów oraz powrócić do aktywności fizycznej jak przed wypadkiem, ale w dużej mierze zależy to od uporania się z zaburzeniami adaptacyjnymi, depresyjno- lękowymi.

Wypadek odbił się również na zdrowiu psychicznym powódki. W dniu 18.12.2012r. powódka została zarejestrowana w PZP, gdzie rozpoznano zaburzenia depresyjno- lękowe, epizod depresyjny. Ponowne zarejestrowanie w PZP miało miejsce w dniu 2.07.2013r. i również rozpoznano zaburzenia depresyjno- lękowe. W dniach 4-27.11.2013r. powódka przebywała w ośrodku rehabilitacyjnym w K., gdzie rozpoznano zaburzenia adaptacyjne, reakcję depresyjno- lękową, stan po urazie prawej stopy z zespołem bólowym. U powódki zaszły zmiany natury emocjonalnej, tj lęk, zamartwiania się, poczucie krzywdy, żalu, obniżenie samooceny, koncentracja na własnej osobie, bólu, ograniczeniach, co powoduje trudności w efektywnym działaniu. Zespół depresyjno- lękowy jest następstwem nie tylko wypadku w pracy, ale także innych wydarzeń traumatyzujących w życiu powódki, jak wzrastanie do 7 roku życia w rodzinie, w której dochodziło do przemocy fizycznej i psychicznej ze strony ojca, rozstanie z chłopakiem. Uszczerbek na zdrowiu psychicznym powódki spowodowany wypadkiem z dnia 19.12.2011roku wynosi 3%. Przez okres około siedmiu miesięcy po wypadku powódka potrzebowała częściowej pomocy osób trzecich z uwagi na poruszanie się przy pomocy kul, konieczność odciążania prawej nogi. Pomoc była niezbędna przy czynnościach związanych z większym wysiłkiem, związanych z koniecznością stania i jednoczesnego użycia obu kończyn górnych, przenoszenia przedmiotów, dalszego chodzenia, wchodzenia po schodach. Powódka nie mogła sama prowadzić samochodu, więc do lekarzy czy na rehabilitację woził ją mąż. Powódka wymagała pomocy osób trzecich w wymiarze około 3 godzin dziennie, przy czym faktycznie korzystała w większym wymiarze z pomocy siostr, matki i partnera, z którymi zamieszkiwała, a którzy dostosowali swoje grafiki do potrzeb powódki.

/ dowód: postanowienie o umorzenia dochodzenia-k. 119-122, protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy-k. 123, opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii A. W.-k. 230-233, dokumentacja medyczna powódki -k.78-112, opinia biegłego sądowego z zakresu psychologii J. B.-k. 202-204, opinia biegłego

sądowego z zakresu psychiatrii K. K. –k. 210-213, zeznania powódki- k. 248: nagranie 00:01:16-00:06:20, 180v-181, zeznania świadków: J. O., I. O., E. O., M. K. (2)- k. 181v-183v/

Przed wypadkiem powódka była w pełni sprawna, energiczna, uprawiała sport, lubiła tańczyć, pływać, biegać, nie miała problemów psychicznych. Po wypadku jej sytuacja uległa znacznej zmianie, załamała się psychicznie, zamknęła w sobie, brakowało jej pracy, cierpiała z powodu braku aktywności fizycznej. Po terapii psychologicznej, psychiatrycznej i farmakologicznej jej stan emocjonalnych uległ poprawie. Powódka nadal doznaje ograniczeń w życiu codziennym z uwagi na niemożność nadwężenia prawej stopy. Nie może wykonywać pracy związanej z koniecznością dłuższego chodzenia, stania czy dźwigania. W marcu 2013r. powódka została zwolniona z pracy z uwagi na brak dla niej odpowiedniego stanowiska pracy, nie związanego z koniecznością obciążania stopy. Powódka po zwolnieniu z pracy firmie (...) z o.o podjęła pracę w biurze. Obecnie przebywa na urlopie macierzyńskim, gdyż w lutym 2016r. urodziła dziecko. W okresie ciąży z uwagi na przyrost wagi odczuwała bóle stopy, która jej puchła pod koniec dnia. W okresie ciąży powódka nie przyjmowała leków. Powódka jest mężatką, mieszka z mężem i z matką.

/ dowód: zeznania powódki- k. 248: nagranie 00:01:16-00:06:20, 180v-181, zeznania świadków: J. O. , I. O. , E. O. , M. K. (2)- k. 181v-183v/

Firma (...) z o.o z siedzibą w L. posiadała ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany ubezpieczyciel uznał co do zasady swoją odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie i przyznał powódce zadośćuczynienie w kwocie 4.500zł, koszty opieki w kwocie 784zł, koszty leczenia powódki w kwocie 2.332zł, koszty dojazdu powódki do placówek medycznych w kwocie 1270,50zł, przy czym wypłacił 75% tych kwot z uwagi na przyczynienie się powódki do wypadku w 25%.

Pismem z dnia 13 stycznia 2014 roku powódka zgłosiła u pozwanego szkodę. Oznaczyła wysokość żądanego zadośćuczynienia na kwotę 13.000zł oraz wysokość roszczenia z tytułu zwrotu kosztów opieki na kwotę 840zł. W dniu 30 stycznia 2014 roku zgłosiła żądanie zadośćuczynienia w kwocie 20.000zł oraz kwoty 1680 zł z tytułu kosztów opieki. Decyzją z dnia 7 maja 2014 roku w postępowaniu likwidacyjnym przyznano powódce kwotę 4.500 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 784zł tytułem kosztów opieki, a po odjęciu 25% przyczynienia powódki do wypadku wypłacono jej kwoty- odpowiednio: 3375zł i 588zł. Pismem z dnia 27 maja 2014r. powódka zgłosiła żądanie wypłaty kwoty 2322zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwoty 2550,86zł tytułem kosztów dojazdów do lekarzy. W dniu 27 sierpnia 2014r. pozwany przyznał powódce kwotę 2332zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz kwotę 1270,50zł tytułem kosztów dojazdów, a wypłacił kwoty odpowiednio: 1749zł i 952,87zł z uwagi na 25% przyczynienie powódki do wypadku.

(bezsporne, pisma powódki –k. 117,116, 113, pisma pozwanego- k. 115, akta szkody na płycie CD- k. 160).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów. Prawdziwość i wiarygodność dokumentów złożonych w sprawie nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Zdaniem Sądu, sporządzone w niniejszej sprawie pisemne opinie biegłych są rzetelne, zgodne z wymogami specjalistycznej wiedzy i zawierają pełne i fachowe ustosunkowanie się do pytań Sądu. Biegli wydali opinie zapoznając się z aktami sprawy, w tym z dokumentacją medyczną poszkodowanej. Wnioski przedstawione w opiniach, zostały oparte na powyżej wskazanym materiale dowodowym, jak również poparte doświadczeniem własnym biegłych. Biorąc pod uwagę ich podstawy teoretyczne, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich wniosków Sąd uznał sporządzone opinie za w pełni miarodajne i wyczerpujące.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlega uwzględnieniu w części.

Zgodnie z art. 435 § 1 k.c. prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu,

wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Ustalenia faktyczne poczynione w sprawie dają pełną podstawę do przyjęcia, iż pracodawca powódki ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną powódce przez ruch jego przedsiębiorstwa. W sprawie niniejszej udowodniona została szkoda, czyli uszczerbek w dobrach chronionych prawem powstały wbrew woli poszkodowanej, różnica między obecnym stanem a stanem jaki istniałby, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Udowodnione zostało także zdarzenie, z którym ustawa wiąże obowiązek naprawienia szkody oraz wykazany został związek przyczynowy pomiędzy szkodą a ruchem przedsiębiorstwa.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczyciel nie kwestionował podstawy swojej odpowiedzialności, czego wyrazem była wypłata na rzecz powódki w postępowaniu likwidacyjnym zadośćuczynienia i odszkodowania. W niniejszej sprawie niespornym była odpowiedzialność pracodawcy powódki oraz objęcie umową ubezpieczenia, zawartą z pozwanym, jego odpowiedzialności. Na gruncie przedmiotowej sprawy przebieg zdarzenia i podstawa odpowiedzialności pozwanego nie były kwestionowane, dlatego też nie stanowiły przedmiotu szczegółowych rozważań Sądu.

Spornym była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia. Pozwany podnosił, iż wypłacone przez niego w postępowaniu likwidacyjnym szkody zadośćuczynienie i odszkodowanie w całości rekompensują doznaną przez powódkę krzywdę i szkodę majątkową.

Zgodnie z treścią przepisu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.03.124.1152 ze zm.), poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń, przy czym ubezpieczyciel odpowiada w takim wypadku za sprawcę szkody w granicach jego odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie, skutkiem zaistniałego wypadku była szkoda na osobie, wyrażająca się w poniesionym przez powódkę uszczerbku na zdrowiu oraz szkoda w mieniu. Zobowiązanym do jej naprawienia jest natomiast pozwany jako ubezpieczyciel pracodawcy.

Podstawę prawną roszczenia o zadośćuczynienia stanowi art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 kc. Zadośćuczynienie jest szczególną formą odszkodowania w wypadku wyrządzenia szkody niemajątkowej. Brak w przepisach kodeksu cywilnego kryteriów ustalania jego wysokości. Orzecznictwo wskazuje, że badaniu podlega przede wszystkim rozmiar doznanej krzywdy; stopień, rodzaj, natężenie, intensywność i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, trwałość skutków oraz prognozy na przyszłość. Należy przy tym mieć na uwadze rodzaj dóbr osoby ludzkiej, które zostały naruszone. Okoliczności te winny być ocenione przez pryzmat konsekwencji, jakie uszczerbek wywołuje w dziedzinie życia osobistego i społecznego indywidualnie oznaczonego pokrzywdzonego. Ocena krzywdy doznanej przez powoda winna opierać się na rzetelnych, w miarę możliwości zobiektywizowanych kryteriach opartych na przeprowadzonym postępowaniu dowodowym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.08.2004 r., sygn. akt WA 18/04, publ. OSN z 2004 r., Nr 1, poz. 1487). W tym zakresie istotne znaczenie miały zeznania powódki i świadków oraz opinie biegłych sądowych, które wskazały, jakie dolegliwości powstały na skutek wypadku, określiły rozmiar cierpień fizycznych i psychicznych oraz rokowania na przyszłość. Doznane przez powódkę cierpienia fizyczne i psychiczne były spowodowane bólem i ograniczeniem sprawności ruchowej. Ich zakres przez pierwsze 5 miesięcy po wypadku był znaczny.

Powódka jest osobą młodą, w związku ze zdarzeniem z dnia 19 grudnia 2011 roku, doznała znacznych ograniczeń w codziennym funkcjonowaniu, była uzależniona od pomocy osób trzecich, nie mogła kontynuować pracy. Przed wypadkiem powódka była osobą zdrową, normalnie funkcjonującą, aktywną ruchowo, nie miała żadnych dolegliwości psychicznych. Wypadek spowodował zmiany w sferze psychicznej powódki, bowiem stała się osobą lękliwą, niespokojną. Oceniając uszczerbek na zdrowiu psychicznym powódki sąd miał na uwadze fakt, że problemy psychiczne powódki nie pojawiły się wyłącznie na tle wypadku, ale ich przyczyną były inne traumatyczne zdarzenia w życiu powódki, na co zwrócili uwagę biegli z zakresu psychiatrii i psychologii.

W ocenie Sądu kwota 13.000 złotych zadośćuczynienia w opisanym stanie faktycznym spełnia funkcję rekompensacyjną. Kwota ta jest adekwatna, biorąc pod uwagę wysokość uszczerbku jakiego doznała powódka, jak również zakres doznanych cierpień, odczuwalne do chwili obecnej skutki w codziennym funkcjonowaniu powódki. Kwota ta winna ulec pomniejszeniu o stopień przyczynienia się powódki do wypadku, który w ocenie sądu prawidłowo został ustalony przez pozwanego na 25%. Powódka nie zakładając obuwia ochronnego niewątpliwie przyczyniła się do zwiększenia negatywnych następstw wypadku. Stąd zasadne było powództwo w zakresie kwoty 6.375 złotych, przy uwzględnieniu dokonanej już wypłaty w kwocie 3375zł. Kwota ta nie ma wyłącznie symbolicznego charakteru, odpowiada cierpieniom doznany przez poszkodowaną i umożliwia zrekompensowanie w formie materialnej doświadczonej przez nią krzywdy. Równocześnie suma ta nie jest nadmierna i oderwana od realnego poziomu życia większości społeczeństwa oraz nie stanowi w żadnej mierze wzbogacenia powódki.

Powódka dochodziła również zasądzenia odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów leczenia, dojazdów do palcówek medycznych i opieki osób trzecich. Roszczenie w zakresie odszkodowania znajduje oparcie w przepisie art. 444 §1 k.c. który stanowi, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż koszty opieki ustalone zostały przez pozwanego na mocy decyzji na łączną kwotę 784zł, zaś po pomniejszeniu o 25% wypłacono powódce z tego tytułu 588zł. W ocenie sądu zasadne jest powództwo o zasądzenie kwoty 476zł., przy uwzględnieniu zakresu i wymiaru niezbędnej powódce pomocy osób trzecich. Z uwagi na wypłacenie powódce przez pozwanego na dzień przed wniesieniem pozwu kwoty 1749zł tytułem kosztów leczenia oraz kwoty 952,38zł tytułem kosztów dojazdów powódka cofnęła powództwo ponad kwotę 54,78zł, której nadal domagała się tytułem kosztów dojazdów. Mając powyższe na uwadze sąd na podstawie art. 355 kpc umorzył postępowanie w zakresie cofniętego powództwa. Z uwagi na wytoczenie powództwa o tę część roszczenia 1 dzień po dokonaniu zapłaty przez pozwanego sąd nie obciążył pozwanego kosztami procesu w zakresie w jakim umorzył postępowanie. Zasadne było natomiast żądanie powoda w zakresie odsetek za opóźnienie w zapłacie dochodzonych roszczeń, w tym również w zakresie odsetek od kwoty 2701,88zł wypłaconej w dniu 27.08.2014 roku, na jeden dzień przed wniesieniem pozwu- nadaniem go na pocztę. Zauważyć należy, iż powódka roszczenie wobec pozwanego zgłosiła w dniu 13 stycznia 2014 roku w zakresie żądania zadośćuczynienia i zwrotu kosztów opieki, zaś w pozostałym zakresie, tj co do kosztów leczenia i dojazdów w dniu 27.05.2014r. Zatem pozwany w datach określonych w pozwie jako początek naliczania odsetek pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia, co do zadośćuczynienia i kosztów opieki od dnia 20.02.2014r., a co do kosztów leczenia i dojazdów od dnia 4.07.2014r.

Podstawę orzeczenia o odsetkach stanowi art. 481 § 1 kc. zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Odsetki od kwoty zadośćuczynienia i odszkodowania z tytułu kosztów opieki, zgodnie z żądaniem pozwu zostały zasądzone od dnia 20.02.2014 roku, czyli po upływie 30 dni od dnia zgłoszeniu szkody, a w zakresie pozostałego roszczenia o odszkodowanie od dnia 4.07.2014r. do dnia zapłaty, która dokonana została w dniu 27.08.2014r.

W ocenie sądu żądanie powódki w zakresie zadośćuczynienia ponad ustaloną kwotę 13.000zł oraz w zakresie kosztów dojazdów w kwocie 54,78zł jest wygórowane i jako takie podlega oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 100 zdanie 1 k.p.c. Powódka wygrała proces w 61%. Z tego też względu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1768,97zł zł tytułem zwrotu części kosztów procesu poniesionych przez powódkę. Powódka poniosła koszty procesu w kwocie 4445,24zł, w tym wynagrodzenie pełnomocnika -radcy prawnego w wysokości 2.400 zł, ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 490). Pozwany poniósł koszty w kwocie 2417zł, w tym 2400zł wynagrodzenie pełnomocnika -radcy prawnego.